

EESC Info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

October 2024 | SL

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

UVODNIK

Uvodnik

Sprejemanje širitve: zaveza za prihodnost Evrope

Širitev in vključevanje držav kandidatk v Evropsko unijo ni zgolj širitev, je geostrateška naložba v spodbujanje miru, stabilnosti, varnosti, družbenega in gospodarskega razvoja ter krepitev demokracije na naši celini. Širitev EU je torej močno orodje za razširjanje in ohranjanje temeljnih evropskih vrednot. Naši vzpostavljeni dvostranski organi s civilno družbo iz držav kandidatk so skupni posvetovalni odbori in platforme civilne družbe, pobuda „člani iz držav kandidatk“ (ECM) ter uvedba obiskov držav z vidika preverjanja stanja pravne države in temeljnih pravic tudi v državah kandidatkah. Ponazarjajo zavezanost EESO k poglobitvi in širitvi Unije. Naše delo kaže, da napredek pri potrebnih notranjih reformah mora potekati vzporedno z vključevanjem držav kandidatk. Kljub stalnim izzivom v več državah kandidatkah bi morale te ovire spodbuditi naše sodelovanje s kolegi iz držav kandidatk, ne pa ovirati napredek.

EESO je imel ključno vlogo pri širitvi EU, saj se je udeležil ministrskega srečanja za Zahodni Balkan v Skopju in tesno sodeloval z voditelji več držav kandidatk. Cilj naših dejavnosti je oceniti pripravljenost držav kandidatk, da izpolnijo kopenhavnska merila, in ponovno poudariti našo zavezanost vključujočemu in pravičnemu dialogu z vsemi člani EESO, vključno s člani iz držav kandidatk. Zato ponosno izjavljam, da je pobuda ECM, ki je zaživela letos februarja ob prisotnosti albanskega predsednika vlade Edija Rame in črnogorskega predsednika vlade Milojka Spajića, temelj manifesta mojega predsedovanja.

Z dejavnim vključevanjem članov iz držav kandidatk se EESO zavzema za vodilno vlogo med institucijami EU pri postopnem vključevanju držav kandidatk za članstvo v EU. Učinek te pobude je oprijemljiv in vse bolj priznan v državah kandidatkah in EU, pri čemer projekt močno podpirata predsednica Evropske

komisije Ursula von der Leyen in komisar za širitev Oliver Várhelyi. Namen te pobude ni le takojšnja korist, temveč tudi vzpostavitev trdnih temeljev za dolgoročne težnje držav kandidatk, njihovih državljanov in živahnih civilnih družb. Civilni družbi teh narodov omogoča, da neposredno sodeluje v postopku odločanja EU, s čimer ohranja zagon za potrebne reforme. Skupno 146 članov iz držav kandidatk je dejavno sodelovalo v mnenjih o temah, povezanih s širitvijo, kot so kohezijska politika EU, enotni trg, trajnost agroživilskega sektorja in pomanjkanje znanj in spretnosti.

Skupni posvetovalni odbori in strateški dokumenti držav so ključna platforma za dialog med različnimi deležniki, ki zagotavlja, da se v postopku odločanja slišijo vsi glasovi. Skupni posvetovalni odbori so trenutno vzpostavljeni s Črno goro, Srbijo in Turčijo, platforme civilne družbe pa z Ukrajino in Moldavijo. Skupni posvetovalni odbor s Severno Makedonijo naj bi ponovno zaživel takoj, ko se bo odprlo prvo pogajalsko poglavje, medtem ko se vzpostavlja novi odbor za

Albanijo. Prihodnji forum civilne družbe na visoki ravni, ki bo 24. oktobra v okviru plenarnega zasedanja EESO in bo posvečen širitvi, bo to zavezo še okrepil. V skupni organizaciji s Komisijo se bodo zbrali člani EESO, približno sto predstavnikov iz držav kandidatk, držav članic in vodilnih politikov držav kandidatk, da bi preučili pomen civilnega in socialnega dialoga za uspešno širitev EU. Poudarjena bo vloga socialnega dialoga pri spodbujanju pristopnih prizadevanj, optimizaciji zelenega in digitalnega prehoda ter spoštovanju temeljnih vrednot EU.

EESO je kot vstopna točka za civilno družbo namenjen opolnomočenju in sprejemanju glasu, ki si prizadeva za svobodo, demokracijo in socialno-ekonomsko blaginjo, s čimer se navsezadnje spodbuja tesnejše povezovanje v državah kandidatkah in EU. Skupaj gradimo svetlejšo prihodnost Evrope, ki bo vključujoča, uspešna in združena. Naša zavezanost Odbora širitvi je neomajna, naši ukrepi pa dokazujejo našo vero v bolj povezano in odporno Evropo kot celoto.

Oliver Röpke

predsednik EESO

KOLENDAR DOGODKOV

6. november 2024

[Letna konferenca o temeljnih pravicah in pravni državi](#)

27. november 2024

[Državljeni lahko premagajo dezinformacije \(Atene, Grčija\)](#)

28. in 29. november 2024

[Evropski forum za migracije - 9. seja](#)

4. in 5. december 2024

Plenarno zasedanje EESO

„VPRAŠANJE ZA ...“

S Sandro Parthie, poročevalko za mnenje [Umetna inteligenca za splošne namene: kako naprej po aktu o umetni inteligenci](#) smo govorili o aktu o umetni inteligenci. Konkretno, zakaj je tako pomembno zagotoviti, da se ta zakonodajni akt ustrezno izvaja v zvezi z umetnointeligenčnimi modeli za splošne namene in načinom njihovega upravljanja. Kako lahko proizvedemo konkurenčno umetno inteligenco v EU in zakaj je to pomembno?

UMETNA INTELIGENCA, IZDELANA V EVROPI – MOGOČA, A POTREBNO JE DODATNO DELO

Sandra Parthie

Akt o umetni inteligenci je prvi celovit pravni okvir, ki ureja umetno inteligenco na svetovni ravni.

Uporaba umetne inteligence se širi in vpliva na številne vidike našega vsakdanjega življenja. Med drugim vpliva na informacije, ki jih ljudje vidijo na spletu prek ciljno usmerjenih oglasov. Še pomembneje pa je, da se zdaj uporablja v zdravstvu za diagnosticiranje in zdravljenje nekaterih bolezni, kot je rak. Pri tem se aplikacije umetne inteligence opirajo na modele umetne inteligence za splošne namene, ki jih je treba usposobiti. Vanje je treba na primer vnesti številne slike rakavih celic, da bi jih sčasoma neodvisno prepoznali.

Uspešnost modela je odvisna od ogromnih količin podatkov. Način učenja vpliva na kakovost rezultata naučenega modela ali aplikacije umetne inteligence. Če se vanj vnesejo napačni podatki ali podobe, bo napačno identificiral zdrave celice kot rakave.

Boljša medicinska in zdravstvena oskrba je prepričljiv primer, zakaj v EU potrebujemo zmogljivosti in infrastrukturo za razvoj osnovnih modelov umetne inteligence za splošne namene. S tem bomo preprosto rešili življenja.

Poleg tega je model umetne inteligence za splošne namene prelomnica v proizvodnih procesih in tudi za podjetja. Da bi evropsko gospodarstvo ostalo konkurenčno, moramo poskrbeti za prostor za inovacije v EU ter podjetnike in zagonska podjetja spodbujati k razvoju njihovih zamisli.

Seveda so z uporabo umetne inteligence in modelov umetne inteligence za splošne namene povezana nekatera tveganja, od napak v modelih in aplikacijah do kriminalne zlorabe tehnologije. Zato mora imeti EU tudi strokovno znanje za obrambo pred zlonamernimi napadi in kibernetскими grožnjami ter infrastrukturo, ki bo, preprosto povedano, zagotovila, da luči ostanejo prižgane.

Vse navedeno priča o tem, kako pomembna je prava ureditev, ki se osredotoča na kakovost podatkov za učenje modelov, metode učenja in navsezadnje končni izdelek. Temeljiti mora na evropskih vrednotah, kot so preglednost, trajnostnost, varstvo podatkov in spoštovanje pravne države. Žal razvoj modelov umetne inteligence za splošno uporabo večinoma poganjajo akterji zunaj jurisdikcije EU. EU mora zato poskrbeti za to, da bodo akterji iz EU in tretjih držav, ki so dejavni na njenem trgu, spoštovali njene regulativne določbe in evropske vrednote.

Zmanjšati mora prevlado velikih, pogosto neevropskih digitalnih podjetij na trgu, tudi z uporabo orodij politike konkurence. Organi, pristojni za konkurenco v EU, morajo izkoristiti svoje zmogljivosti in zagotoviti,

da podjetja na hiperravni ne zlorablajo svojega položaja na trgu storitev med podjetji (B2B) ali med podjetji in vlado (B2G).

Javni organi lahko podprejo evropske ponudnike aplikacij umetne inteligence, tudi za splošne namene, z javnim naročanjem njihovih proizvodov, s čimer drugim uporabnikom in strankam dokažejo, da so vredni zaupanja. EU ima talente, tehnološko znanje in podjetniški duh, ki so potrebni za umetno inteligenco, izdelano v Evropi. Vendar pomanjkanje naložb, neustrezna infrastruktura informacijske tehnologije in vztrajna razdrobljenost notranjega trga, ki otežuje razširjanje, zavirajo konkurenčnost evropskih akterjev na področju umetne inteligence.

POSEBNI GOST

Naša posebna gostja je dr. Alexandra Borchardt, ki je bila glavna govorka na letošnjem seminarju EESO o povezovanju EU. Kot vodilna avtorica [poročila EBU News Report 2024](#) o učinkih umetne inteligence na novinarstvo je analizirala, kakšne so možnosti za odgovorno novinarstvo po hitrem vzponu generativne umetne inteligence. Nekateri v medijski industriji so že kar pijani od navdušenja nad obeti generativne umetne inteligence, čeprav so tveganja, ki jih prinaša, precejšnja - vendar pa prinaša tudi veliko priložnosti.

Dr. Borchardt je višja novinarka, neodvisna svetovalka, univerzitetna profesorica in medijska raziskovalka z več kot 25-letnimi izkušnjami z delom v novinarskih redakcijah; 15 let je na vodstvenih položajih. Zadnjih pet let kot trenerka programa Svetovnega združenja časopisnih založnikov (World Association of News Publishers, WAN-IFRA) Table

Stakes Europe pomaga 26 evropskim založnikom pri digitalni preobrazbi. Z njenim delom se lahko seznanite [tukaj](#).

ZAUPANJA VREDNO NOVINARSTVO V ? ASU GENERATIVNE UMETNE INTELIGENCE

Alexandra Borchardt

Naj začnem provokativno – novinarstvo in generativna umetna inteligenca sta si v nasprotju: novinarstvo temelji na dejstvih, generativna umetna inteligenca pa izračuna verjetnosti. Ali morda želite, da bi poročevalci luknje v zgodbi zapolnili s čimerkoli, kar zveni verjetno? Generativna umetna inteligenca namreč deluje točno tako. Kljub temu pa odpira ogromno možnosti za okrepitev novinarstva, od njene uporabe pri iskanju zamisli, vprašanj za pogovore in naslovov do njene vloge v podatkovnem novinarstvu in pri hitri analizi dokumentov. Pomaga lahko tudi pri preseganju formatov in jezikov, spreminja besedila v videoposnetke, podkaste in vizualne prikaze, prepisuje, prevaja, ilustrira in omogoča dostop do vsebin v obliki klepeta. Zaradi tega bo morda

mogoče doseči ljudi, ki jih dozdaj nismo: zelo lokalno občinstvo, posameznike, ki težje berejo ali razumejo ali imajo kakšne drugačne težave, ter tiste, ki jih tradicionalni načini posredovanja novinarskega dela preprosto ne zanimajo. Kot pravi Ezra Eeman, direktor za strategijo in inovacije na nizozemski javni radioteleviziji NPO: „Z generativno umetno inteligenco lahko bolje opravljamo svoje poslanstvo javne službe. Izboljšala bo našo interaktivnost, dostopnost in ustvarjalnost. Umetna inteligenca nam pomaga, da občinstvu posredujemo več naših vsebin.“

Čeprav so nekateri v medijski industriji očitno že kar pijani od navdušenja nad obeti generativne umetne inteligenca, pa ta tehnologija prinaša tudi precejšnja tveganja za novinarstvo. Največji tveganji sta splošna izguba zaupanja v informacije in nadaljnje spodkopavanje ali celo izginotje sedanjih poslovnih modelov. Kot smo že slišali, so „halucinacije“ – izraz, ki se uporablja za težnjo generativne umetne inteligenca, da si izmisli odgovore in navede dejstva in vire, ki se samo zdijo resnični – dejansko značilnost te tehnologije in ne napaka. Vendar je izziv še večji. Ker generativna umetna inteligenca vsakomur omogoča, da v nekaj minutah ustvari kakršno koli vsebino, vključno z globokimi ponaredki, obstaja nevarnost, da bo javnost izgubila zaupanje v vse vsebine, ki so na voljo kjerkoli. Pri usposabljanju na področju medijske pismenosti se že svetuje vsem, naj podvomijo v vsebine, ki jih najdejo na spletu; ta zdravi skepticizem pa se lahko spremeni v popolno nezaupanje, ko se bodo izmišljene vsebine namnožile. Ne moremo napovedati, ali bodo tradicionalne, uveljavljene medijske hiše imele koristi od svojega položaja vodnika po tem informacijskem svetu ali pa bodo v tem kontekstu vsi mediji obveljali za nezanesljive.

K tej katastrofi prispeva tudi poplava generativnih iskanj, saj grozi, da bo novinarstvo zaradi tega postalo vse bolj nevidno. Iskanje z Googlom je v preteklosti prineslo niz povezav, od katerih so številne vodile do zaupanja vrednih medijskih hiš, zdaj pa na rezultate iskanja vse bolj vpliva generativna umetna inteligenca. Ljudje lahko prve odgovore vidijo v obliki besedila in jim globlje niti ni treba brskati. Nič čudnega torej, da so direktorji medijskih hiš prestrašeni. Mnogi od njih hitijo z uvajanjem umetne inteligenca za povečanje učinkovitosti, kar seveda ni prava rešitev. Namesto tega bi potrebovali še več naložb v kakovostno novinarstvo, da bi občinstvu pokazali razlike med zgolj „vsebinami“ na eni strani ter dobro raziskanim, natančnim in zanesljivim novinarstvom na drugi strani.

Potreben je etičen pristop k uporabi umetne inteligence v medijih. Prvič, medijske organizacije potrebujejo strategijo za umetno inteligenco, pri tem pa se morajo osredotočiti na to, kaj lahko ta tehnologija prispeva k uresničevanju vrednosti javnih storitev. Vire je treba osredotočiti na to, kar je zaželeno in se ustrezno izvaja – pri tem pa se vedno zavedati, da ima umetna inteligenca znatne okoljske in družbene stroške. Vedno mora biti mogoče reči ne. Organizacije bi morale svojo moč in vpliv uporabiti tudi pri nakupu produktov, lobiranju za pravno urejanje tega področja ter sodelovanju v razpravah o avtorskih pravicah in varstvu podatkov. Za pomembne stvari gre. Vsa podjetja bi morala redno pregledovati produkte, ki jih uporabljajo, da bi ugotovila morebitne pristranskosti in stereotipe ter preprečila povečevanje škode. Poleg tega pa je v tem hitro spreminjajočem se okolju, v katerem se vsak dan pojavljajo novi produkti, nevarno delovati samostojno. Za načrtovanje odgovornih poti naprej je bistveno sodelovanje znotraj medijske industrije ter med njo in tehnološkimi podjetji, pa tudi spodbujanje tega sodelovanja.

Vendar ni nobenega dvoma, da bo generativna umetna inteligenca v veliki meri povečala odvisnost medijev od velikih tehnoloških podjetij. Bolj kot tehnološka podjetja orodja umetne inteligence vključujejo v aplikacije, ki jih ljudje uporabljajo v vsakdanjem življenju, manj nadzora bodo imele medijske organizacije nad praksami, postopki in produkti. Njihove etične smernice bodo tedaj morda zgolj dodatek k temu, kar je bilo že dolgo tega določeno nekje drugje.

Glede na vse to je naslednja hipoteza morda nekoliko presenetljiva: novinarstvo jutrišnjega dne bo morda zelo podobno včerajšnjemu – in boljše, upam. Del današnjega novinarstva pa bo izginil. Kot že od nekdaj se bodo novinarji ukvarjali z dejstvi, presenečenji, pripovedovanjem zgodb in pozivanjem oblasti k prevzemanju odgovornosti. Z občinstvom bo treba vzpostavljati stabilne, lojalne in zaupanja vredne odnose z usmerjanjem, vodenjem pogovorov in podpiranjem skupnosti. V svetu umetnih vsebin bo najpomembnejše to, kar resnični ljudje rečejo, mislijo in čutijo. Poročevalci so edinstveno usposobljeni, da to odkrivajo. Umetna inteligenca pa lahko pomaga novinarsko delo še izboljšati: da bo služilo posameznikom in skupinam glede na njihove potrebe in življenjske razmere, da bo bolj vključujoče in lokalno ter da bo bogatejše s podatki na načine, ki so bili prej nedosegljivi. Kot je umetno inteligenco komentirala Anne Lagercrantz, namestnica izvršnega direktorja švedske televizije: „Bistveno bo spremenila novinarstvo, upam pa, da ne bo bistveno spremenila naše vloge v družbi. Prizadevati si moramo za verodostojnost medijske industrije. Ustvariti moramo varne prostore za informacije.“ Upravičeno torej lahko sklepamo, da umetna inteligenca prinaša največja tveganja ne za novinarstvo samo, temveč za njegove poslovne modele.

To besedilo temelji na poročilu [Trusted Journalism in the Age of Generative AI](#) (Zaupanja vredno novinarstvo v času generativne umetne inteligence), ki ga je izdala Evropska zveza za radiodifuzijo (EBU) leta 2024, napisali pa dr. Alexandra Borchardt, Kati Bremme, dr. Felix Simon in Olle Zachrisson, ki so to področje tudi raziskali. Poročilo je mogoče naložiti brezplačno.

K BISTVU

V rubriki *K bistvu* poročevalec za mnenje EESO [Oblikovanje evropske vodilne pobude za zdravstvo](#) Alain Coheur priporoča, da vprašanje zdravja postane prednostna tema prihodnje Evropske komisije. Poudarja povezovalnost evropske vodilne pobude za

zdravstvo, pri kateri bi se pokazala evropska solidarnost s krepitvijo zdravstvenih sistemov in zaščito EU pred prihodnjimi krizami.

ALAIN COHEUR

ZDRAVJE BI MORALO BITI MED NAJPOMEMBNEJŠIMI TOŽKAMI NA DNEVNEM REDU NOVE KOMISIJE

Piše Alain COHEUR

Zdravje je temeljni steber odpornosti in blaginje EU. Za evropske državljane nikakor ni obrobna tema, temveč ena od najpomembnejših nalog, saj vsi slej ko prej potrebujemo zdravstveni sistem. Med pandemijo COVID je bilo zdravje v ospredju. Vendar pa je treba omeniti, da predsednici von der Leyen ni uspelo izkoristiti njenega položaja in edinstvene priložnosti za spodbuditev medsektorskega vključevanja zdravstvene politike, s čimer bi zdravje postalo ključna komponenta vseh ostalih področij politike.

Odpraviti moramo sektorsko razdrobljenost in razviti bolj skladen, povezan in vključujoč evropski model, ki podpira pravični prehod za vse in nikogar ne pušča ob strani. Povezati moramo vse deležnike, okrepiti socialni dialog in civilno družbo vključiti tako v oblikovanje politik kot njihovo izvajanje in ocenjevanje.

Odbor poziva k evropski vodilni pobudi za zdravstvo, ki bi združevala in temeljila na evropski solidarnosti. S tem bi okrepili naše zdravstvene sisteme, se borili proti neenakostim na področju zdravja ter se zaščitili pred prihodnjimi krizami. Naj naštejemo nekaj vidikov, ki bodo v jedru te vseobsegajoče pobude:

- evropsko jamstvo za oskrbo in zdravje – obljuba vsakemu evropskemu državljanu, da bo imel pravičen in univerzalen dostop do visokokakovostne oskrbe;
- pristop „eno zdravje“ – človekovo zdravje je neločljivo povezano z zdravjem živali, rastlin in okolja. Podnebne spremembe, pandemije in izguba biotske raznovrstnosti so grožnje, zaradi katerih potrebujemo celostni pristop;
- posodobitev naših zdravstvenih sistemov z uvajanjem digitalnih orodij in umetne inteligence, pri čemer je treba poskrbeti, da bodo v jedru tega procesa kibernetična varnost in izboljšanje digitalnih spretnosti državljanov ter zdravstvenih delavcev;
- strateške socialne naložbe in naložbe na področju zdravja – vlaganja v zdravje pozitivno vplivajo na blaginjo državljanov in konkurenčnost Evrope;
- dostop do zdravil in razvoj inovativne ter konkurenčne industrije EU, ki zdravje in javni interes postavlja v ospredje ter zmanjšuje našo odvisnost od svetovnih dobavnih verig. Proizvodnja na evropskih tleh je bistvena za našo suverenost na področju zdravja;
- ustvarjanje privlačnih delovnih pogojev, naložbe v usposabljanje, razvoj poklicnih poti, ki prinašajo zadoščenje, in stalna podpora zdravstvenim delavcem, da bo na voljo zadostno število teh delavcev, ki bodo dobro usposobljeni in plačani;
- krepitev zdravja na delovnem mestu in politik za varnost, predvsem z medicino dela, presejalnimi pregledi na delovnem mestu in zaščito delavcev pred rakotvornimi in mutagenimi snovmi;
- obravnavanje vzrokov nenalezljivih bolezni in redke bolezni morajo biti prednostna naloga – gre za boj proti neenakostim na področju zdravja, za katere obstaja več razlogov.

NOVICE EESO

Začetek zbiranja prijav za podelitev 15. nagrade EESO za civilno družbo na temo škodljive polarizacije evropske družbe

Organizacije civilne družbe, posamezniki in zasebna podjetja lahko svoje nepridobitne projekte prijavijo za nagrado EESO, namenjeno boju proti škodljivi polarizaciji evropske družbe.

Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) je objavil razpis za podelitev 15. nagrade za civilno družbo. Letos želi posebej nagraditi uspešne, inovativne in ustvarjalne nepridobitne pobude in dejavnosti v Evropski uniji, ki so namenjene boju proti škodljivi polarizaciji evropske družbe.

Sklad za nagrado znaša 50 000 EUR, razdeljen pa bo med največ pet nagrajencev. Rok za oddajo prijav je 7. november 2024 do 10.00. Slavnostna podelitev nagrad bo med tednom civilne družbe, ki ga bo EESO organiziral marca leta 2025.

Za nagrado se lahko potegujejo vse organizacije civilne družbe, ki so uradno registrirane v EU in dejavne na lokalni, regionalni, nacionalni ali evropski ravni. Prijavijo se lahko tudi posamezniki, ki prebivajo v EU, ter podjetja, ki so registrirana ali poslujejo v EU, pod pogojem, da izvajajo izključno nepridobitne projekte.

Upoštevani bodo samo projekti in pobude, ki se izvajajo v EU. Biti morajo že izvedeni ali pa se še izvajati. Opis vseh zahtev in [spletno prijavnico](#) najdete na [spletni strani](#) EESO, posvečeni nagradi za civilno družbo.

Za nagrado lahko predlagate dejavnosti in/ali pobude z mnogih področij, kot so opredelitev posameznih in kolektivnih dejavnikov škodljive polarizacije, prizadevanja za pregledno financiranje organizacij, boj proti vse manjši pluralnosti medijev, spodbujanje njihove svobode, raznolikosti in neodvisnosti ter boj proti dezinformacijam in lažnim novicam.

Cilj te osrednje nagrade EESO za civilno družbo je ozaveščanje o izjemnem prispevku civilne družbe k oblikovanju evropske identitete in državljanstva ter spodbujanje skupnih vrednot, ki krepijo evropsko povezovanje. Nagrada je vsako leto osredotočena na eno od tem, ki so posebej aktualne za EU. (Im)

EESO poziva k strožjim ukrepom na področju pravne države in pozdravlja dolgo pričakovano platformo civilne družbe

Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) po imenovanju komisarja za demokracijo, pravosodje in pravno državo poziva k strožjim ukrepom EU na področju pravne države in temeljnih pravic.

EESO je na septembrskem plenarnem zasedanju gostil razpravo o demokraciji, med katero so bile predstavljene možnosti za odločnejši odziv EU na kršitve načel pravne države in spodkopavanje demokracije. Beseda je tekla tudi o napovedi predsednice Evropske komisije Ursule von der Leyen o ustanovitvi dolgo pričakovane platforme civilne družbe.

EESO se za tako platformo zavzema že od leta 2016. Platforma naj bi civilni družbi dala večjo vlogo pri oblikovanju politik EU ter organizacijam ponudila prepotreben prostor za sodelovanje z institucijami EU in podporo pri odločitvah o ključnih vprašanjih, kot so neodvisnost sodstva in demokratične svoboščine.

Joachim Herrmann iz generalnega direktorata Evropske komisije za pravosodje je predstavil najnovejše poročilo o stanju pravne države. Poudaril je, da ta po novem zajema tudi države pristopnice k EU in posledice za enotni trg.

Kevin Casas-Zamora iz Mednarodnega inštituta za demokracijo in pomoč pri volitvah je pohvalil prizadevanja EU. Hkrati je opozoril na nazadovanje demokracije in pozval k večji vključitvi civilne družbe in podrobnejšim poročilom o stanju pravne države. **Alexandrina Najmowicz** iz Evropskega državljanskega foruma je pozvala k jasnejšim priporočilom in sistemu zgodnjega opozarjanja, da bi preprečili nadaljnje nazadovanje demokracije.

Udeleženci so med razpravo posvarili pred samozadovoljstvom in poudarili, da je treba obravnavati vse večjo zaskrbljenost zaradi avtoritarizma, groženj neodvisnosti sodstva in krčenja državljanskega prostora.

Jerzy Pomianowski, direktor Evropske ustanove za demokracijo, je opozoril, da bi se lahko zapostavljanje demokracije zaradi bolj aktualnih vprašanj, kot so migracije in varnost, maščevalo. Pozval je, naj se 5 % razvojne pomoči nameni za demokratične programe.

EESO je v razpravi poudaril nepogrešljivo vlogo civilne družbe pri zaščiti pravne države in pozval k njeni večji vključenosti v oblikovanje politik EU. Vzpostavitev platforme civilne družbe je skupaj z obnovljeno zavezanostjo temeljnim pravicam ključnega pomena za prihodnost demokracije v EU. (gb)

EESO in ECOSOCC Afriške unije predstavila skupno izjavo na vrhu ZN o prihodnosti

Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) in Ekonomsko-socialno-kulturni svet Afriške unije (ECOSOCC) sta 20. septembra na vrhu ZN o prihodnosti v New Yorku predstavila skupno izjavo, v kateri sta poudarila ključno vlogo civilne družbe pri reševanju svetovnih izzivov in spodbujanju trajnostnega razvoja.

Ta izjava v okviru memoranduma o soglasju med **EESO** in **ECOSOCC** predstavlja skupno vizijo za pravičnejši in bolj vključujoč svet. Namen partnerstva med EESO in ECOSOCC je spodbuditi nova zavezištva in pobude.

Predsednik Röpke je dejal: „Ta izjava je veliko več kot samo besede; je močna zavezanost našim skupnim vrednotam demokracije, vključevanja in trajnosti. Glede na pereče svetovne izzive potrebujemo trdnejši multilateralizem, ki bo resnično vključeval civilno družbo.“

Poudarki skupne izjave:

- Pospeševanje napredka pri doseganju ciljev trajnostnega razvoja, poziv k celoviti strategiji za napredek pri doseganju ciljev trajnostnega razvoja.
- Pravičen prehod na podnebno nevtralnost s poudarkom na pomenu zagotavljanja dostojnega dela in izkoreninjenja revšine ob prehodu na podnebno nevtralna gospodarstva.
- Globalna finančna reforma svetovnega finančnega sistema za boljšo podporo trajnostnemu razvoju, zlasti v ranljivih državah.
- Politike, ki upoštevajo vidik spola in pozivajo k politikam, ki upoštevajo vidik spola, v podnebnih ukrepih in razvojnih programih.
- Civilna družba mora imeti osrednjo vlogo pri reformi globalnega upravljanja, vključno z reformo organov odločanja Združenih narodov.
- Vključevanje mladih in spodbujanje digitalnih inovacij kot ključnih gonil prihodnjega svetovnega upravljanja.

Partnerstvo med EESO in ECOSOCC je bilo formalizirano s podpisom memoranduma o soglasju 17. julija 2024 v Akri v Gani. Ta memorandum o soglasju krepi sodelovanje pri ključnih vprašanjih, kot so trajnostni razvoj, podnebni ukrepi in sodelovanje civilne družbe. V njem so določeni ukrepi, vključno z rednimi srečanji, skupnimi prispevki k vrhom EU-AU in vzpostavitev stalnega mehanizma za sodelovanje civilne družbe.

Sodelovanje odraža zavezanost obeh institucij spodbujanju ciljev trajnostnega razvoja ZN in spodbujanju vključujočega upravljanja. S poudarkom na krepitvi vloge civilne družbe v partnerstvu med EU in Afriko je v memorandumu o soglasju poudarjena potreba po skupnih rešitvah za svetovne izzive, vključno s podnebnimi spremembami in demokratično odpornostjo.

EESO in ECOSOCC si prizadevata opolnomočiti civilno družbo v celotni Afriki. (at)

Resolucija EESO po volitvah: institucije EU naj se v novem zakonodajnem obdobju osredotočijo na varnost

EESO je na oktobrskem plenarnem zasedanju sprejel resolucijo z naslovom Usmerjanje demokratičnega napredka EU: resolucija za naslednji zakonodajni mandat, ki so jo pripravili njegovi člani Christa Schweng, Cinzia Del Rio in Ioannis Vardakastanis.

Glede na sedanje številne krize EESO poziva novi Evropski parlament in novo Komisijo, naj izkoristita raznoliko zastopanost v EESO za okrepitev Evropske unije.

V novem zakonodajnem obdobju bi si bilo treba prizadevati za okrepitev mednarodnega položaja EU in odpravo težav v njeni institucionalni strukturi. Skupne vrednote Evrope bi bilo treba postaviti na trdne temelje in gospodarstvo privedi v trajnostno prihodnost, ki bi temeljila na naprednem in vključujočem socialnem modelu. To je odločilno za napredek, enotnost in konkurenčnost.

V resoluciji EESO poziva institucije EU, naj oblikujejo zasnovo varnosti s šestimi točkami za Unijo, ki:

- državljane ščiti pred zunanjimi grožnjami;
- ljudi ščiti pred notranjimi tveganji, povezanimi zlasti z zdravjem, demografskimi spremembami in revščino, ter po vsej Evropi omogoča dostopno in univerzalno socialno zaščito ter blaginjo;
- ima konkurenčno socialno tržno gospodarstvo, zgrajeno na ekosistemih za produktivnost, inovacije, kakovostna delovna mesta in polno zaposlitev;
- ustvarja odporno gospodarstvo za vse;
- omogoča dialog in sodelovanje socialnih partnerjev, organizirane civilne družbe in javnosti, da bi obvladala izzive in daljnosežne spremembe, s katerimi se soočamo danes in se bomo soočali v bližnji prihodnosti;
- ščiti pred sedanjimi in prihodnjimi tveganji, povezanimi s podnebnimi spremembami, onesnaževanjem in izgubo biotske raznovrstnosti.

Resolucija je rezultat prvega [tedna civilne družbe](#), ki ga je EESO organiziral marca 2024, da bi zbral stališča Evropejcev vseh starosti, socialnih partnerjev in organizacij civilne družbe. (mp)

Biotska raznovrstnost: poziv EESO k celostnemu pristopu k reševanju trojne krize planeta

Pred bližnjim 16. zasedanjem pogodbenic Konvencije Združenih narodov o biološki raznovrstnosti (COP16) Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) poziva k celostnemu globalnemu pristopu k reševanju trenutne krize glede biotske raznovrstnosti.

EESO vlade v času vse večjih svetovnih napetosti poziva, naj se osredotočijo na biotsko raznovrstnost kot ključno rešitev trojne krize planeta (podnebne spremembe, izguba biotske raznovrstnosti in dezertifikacija). V septembra sprejetem mnenju je poudaril, da bo konferenca COP16 pomembna priložnost za pospešitev svetovnih prizadevanj za zaščito ekosistemov.

„Brez biotske raznovrstnosti bodo propadli ekosistemi in gospodarstva, saj je več kot polovica svetovnega BDP in 40 % delovnih mest neposredno odvisnih od narave,“ je povedal Arnaud Schwartz, poročevalec za to mnenje.

EESO poudarja, da je treba biotsko raznovrstnost kot temelj ekosistemov, blaginje ljudi in gospodarstva vključiti v številna področja politike, kot so podnebje, kmetijstvo in trgovina, in jih ne obravnavati ločeno. Trgovinski sporazumi bi morali denimo spodbujati trajnostnost, da z uporabo blaga in tehnologij ne bi prispevali h krčenju gozdov in uničevanju habitatov.

Nujno je tudi zagotoviti finančno podporo za ohranjanje biotske raznovrstnosti. Zgolj javno financiranje ni dovolj, potrebna je kombinacija javnih, zasebnih in inovativnih finančnih mehanizmov.

EESO poziva EU, naj podpre države svetovnega juga pri varstvu biotske raznovrstnosti in se zavzema za postopno odpravo subvencij, ki škodijo biotski raznovrstnosti, zlasti subvencij, ki spodbujajo uporabo fosilnih goriv. Te subvencije bi morali nameniti za obnovo ekosistemov, da bi se lahko z uporabo sonaravnih rešitev, kot so pogozdovanje, trajnostno kmetijstvo in obnova mokrišč, spoprijeli tako s podnebnimi spremembami kot z izgubo biotske raznovrstnosti.

EESO je poleg tega poudaril pomen pristopa „eno zdravje“, ki povezuje zdravje ljudi, živali in okolja. Zdravi ekosistemi zagotavljajo ključne storitve, kot so opravevanje, sekvestracija ogljika in filtriranje vode, ki prispevajo k blaginji ljudi. Upad biotske raznovrstnosti ogroža odpornost ekosistemov in povečuje tveganje za pojav zoonotskih bolezni, kot je COVID-19.

EESO je pozval tudi k večji vključenosti mladih v odločanje. Predlagal je vzpostavitev funkcije izvršnega podpredsednika Evropske komisije za prihodnje generacije, da se poskrbi za dolgoročno trajnostnost in blaginjo, ki morata imeti prednost pred kratkoročnimi koristmi. (ks)

Ekološke nagrade EU za leto 2024: Nagrajenci EESO za najboljše ekološko malo in srednje podjetje, trgovca na drobno in restavracijo prihajajo iz Italije, Španije in Švedske

Evropska komisija je 23. septembra 2024 tretje leto zapored **razglasila dobitnike** ekoloških nagrad EU. Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) je izbral zmagovalce v treh glavnih kategorijah: najboljše MSP za predelavo ekološke hrane, najboljši trgovec z ekološko hrano na drobno in najboljša ekološka restavracija.

Nagrade prejmejo:

najboljše MSP za predelavo ekološke hrane: Gino Girolomoni Cooperativa Agricola (Italija) – zadruga za proizvodnjo ekoloških testenin v regiji Marke, ki uporablja energijo iz obnovljivih virov in podpira več kot 300 lokalnih kmetov

- **najboljši trgovec z ekološko hrano na drobno:** SAiFRESC (Španija) – pobuda pod vodstvom kmetov, ki pridelujejo 70 sort ekološkega sadja in zelenjave na 30 hektarih ekoloških kmetijskih zemljišč, spodbujajo krožno gospodarstvo in organizirajo izobraževalne delavnice
- **najboljša ekološka restavracija/gostinska storitev:** *Kalf & Hansen* (Švedska) – veriga restavracij, specializirana za 100-odstotno ekološko, sezonsko nordijsko kuhinjo, znano po trajnostni nabavi in močnih vezeh z lokalnimi pridelovalci.

Peter Schmidt, predsednik strokovne skupine EESO za kmetijstvo, razvoj podeželja in okolje (NAT), je pohvalil zmagovalce in dodal, da nagrade priznavajo inovacije in odličnost v ekološkem sektorju EU. Poudaril je, da je povečanje razpoložljivosti in cenovne dostopnosti ekoloških proizvodov bistveno za rast sektorja, da bo EU lahko dosegla cilj 25 % ekološkega kmetovanja do leta 2030. Hkrati je dodal: „Je pa reševanje socialnih problemov s kmetijsko politiko napačen pristop. Socialne politike morajo evropskim državljanom omogočiti, da si lahko privoščijo ekološke proizvode.“

Ekološke nagrade EU so del širše pobude *ekološki dan EU*, ki se je začela izvajati leta 2021, da bi poudarili koristi ekološkega kmetovanja. To kmetovanje, ki ga podpira skupna kmetijska politika EU, se je znatno razširilo, in sicer s 5,9 % kmetijskih zemljišč v EU leta 2012 na 10,5 % leta 2022, pri čemer je prodaja na drobno leta 2022 dosegla 45 milijard EUR. Kljub gospodarskim izzivom je EU za ZDA še vedno drugi največji ekološki trg na svetu. (ks)

The EESC calls for more
ambitious climate action

EESO na COP29

Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) bo tudi letos sodeloval na COP29, konferenci OZN o podnebnih spremembah, ki bo potekala v Bakuju, glavnem mestu Azerbajdžana.

EESO bo zastopal **Peter Schmidt**, predsednik *ad hoc* skupine za Konferenco pogodbenic, predstavnica mladih v delegaciji pa bo **Diandra Ní Bhuachalla**. Na konferenci bo EESO ponovil sporočila iz mnenja o podnebnem financiranju, ki ga je sprejel pred kratkim, in poziv k vključujočemu ter pravičnemu prehodu, pri katerem bo poskrbljeno, da podnebni ukrepi ne bodo povečali socialnih neenakosti. Zavzemal se bo tudi za trajnostne agroživilske sisteme, energijo iz obnovljivih virov, energijsko učinkovitost, zelene tehnologije ter usklajevanje biotske raznovrstnosti s podnebnimi cilji. S sodelovanjem na Konferenci

pogodbenic želi EESO poskrbeti, da se bodo slišala stališča evropske civilne družbe in da bodo rezultati konference temeljili na uravnoteženih ter družbeno pravičnih rešitvah za podnebno krizo. (ks)

EESO evropsko državljansko pobudo širi zunaj Bruslja

Ad hoc skupina EESO za evropsko državljansko pobudo je 4. oktobra v Zagrebu razpravljala o evropski državljanski pobudi Stanje na Hrvaškem. Razprava je bila namenjena vzpostavitvi stikov članov ad hoc skupine z lokalnimi deležniki, ki so predstavili svoje izkušnje, stališča in zamisli. Poudarek je bil zlasti na prepoznavnosti evropske državljanske pobude na Hrvaškem in seznanjenostjo z njo ter na doslej pridobljenih izkušnjah in dobrih praksah. Evropska državljanska pobuda je orodje, ki državljanom Evropske unije omogoča, da predlagajo novo zakonodajo in tako neposredno vplivajo na politiko EU.

Zagrebska razprava o evropski državljanski pobudi Stanje na Hrvaškem je bila prvi tovrstni dogodek, ki ga je ad hoc skupina organizirala zunaj Bruslja in ga je gostila Hrvaška obrtna zbornica. V razpravi so poleg članov ad hoc skupine EESO sodelovali državna sekretarka na hrvaškem ministrstvu za delo **Margareta Mađerić**, predstavnik ministrstva za pravosodje **Dino Zorić**, predstavniki **Evropske komisije** in **forum za evropsko državljansko pobudo** ter številni predstavniki **informativnih centrov Europe Direct, univerz, lokalnih oblasti** ter **nacionalnih ekonomsko-socialnih svetov**, pa tudi hrvaški **ambasadorji evropske državljanske pobude, organizatorji evropske državljanske pobude, univerzitetni študenti** in drugi deležniki v okviru evropske državljanske pobude.

Popoldne je potekala redna seja ad hoc skupine za evropsko državljansko pobudo, nato pa so se člani ad hoc skupine sprehodili po središču

Zagreba, kjer so se družili s Hrvati in delili priljubljen [Evropski potni list za demokracijo](#), ki ga je pripravil EESO.

Ad hoc skupina želi s svojim delovnim programom za obdobje 2023–2025 še povečati dejavno sodelovanje EESO v evropski državljanski pobudi. Načrtuje organizacijo nadaljnjih srečanj zunaj Bruslja, saj so dobra priložnost za razpravo z lokalnimi deležniki v okviru evropske državljanske pobude in ozaveščanje o evropski državljanski pobudi na nacionalni in lokalni ravni.

Ad hoc skupini za evropsko državljansko pobudo, ki je bila vzpostavljena leta 2013, da bi pripravljala politične smernice o tej pobudi in spremljala razvoj dogodkov na tem področju, trenutno predseduje članica EESO Violeta Jelić.

Evropska državljanska pobuda je bila uvedena z Lizbonsko pogodbo in bila leta 2012 vzpostavljena kot prvi instrument participativne demokracije na nadnacionalni ravni. Pobuda omogoča, da najmanj milijon državljanov EU iz vsaj sedmih držav članic Evropsko komisijo pozove, naj predlaga zakonodajo, in je zato najbližje zakonodajni pobudi državljanov.

Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) ima že od samega začetka zelo dejavno vlogo pri razvoju in promociji evropske državljanske pobude. (ep)

EESO in OR organizirala dneve kibernetске varnosti v Bruslju

Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) in Odbor regij (OR) sta med 2. in 4. oktobrom v Bruslju gostila dogodek evropski mesec kibernetске varnosti. Na dogodku so se zbrali glavni govorniki iz institucij EU, regionalnih vlad in civilne družbe, da bi obravnavali izzive današnjega hitro spreminjajočega se kibernetскеga okolja.

Dvanajsti evropski mesec kibernetске varnosti je bil osredotočen na socialni inženiring, vse večjo grožnjo, ki se osredotoča na ravnanje ljudi s ciljem pridobiti nepooblaščen dostop do informacij in storitev, s čimer se krši varnost.

Glavni poudarki letošnjega dogodka so:

1. Nova uredba o kibernetски varnosti določa skupno izhodišče za institucije EU in države članice.
2. Redne ocene tveganja so ključne za opredelitev ranljivosti in prednostno obravnavo strategij za blažitev.
3. Nastajajoče grožnje, kot so napadi s pomočjo umetne inteligence in kvantno računalništvo, zahtevajo inovativne protiukrepe.
4. Regionalne oblasti imajo ključno vlogo pri podpiranju lokalnih subjektov z izmenjavo znanja, tehnično pomočjo in prilagojenimi programi usposabljanja.
5. Napadi socialnega inženiringa, ki temeljijo na umetni inteligenci, se povečujejo, boj proti njim pa zahteva večplasten in sodelovalen pristop.

Več informacij o dogodku je na voljo [tukaj](#). (lp)

EESO info – Predvajane filma 'The Teachers' Lounge'

EESO je v torek, 17. septembra, gostil predvajanje filma z naslovom *The Teachers' Lounge*, ki je prejel [evropsko filmsko nagrado občinstva LUX](#).

Film, ki ga je režiral **nemški ustvarjalec Ilker Çatak**, opisuje izzive, s katerimi se srečujejo učitelji, hkrati pa obravnava širša vprašanja sistemov izobraževanja. Po predvajanju je sledila razprava, ki jo je vodil **Laurențiu Plosceanu, podpredsednik EESO, pristojen za komuniciranje**. V razpravi sta med drugimi sodelovala **Jan Wilker in Tatjana Babrauskienė**, ki sta spregovorila o temah filma in njihovem pomenu v luči sedanjih družbenih izzivov.

Predvajanje sodi v okvir dejavnosti, ki jih organizira EESO v sodelovanju z **Evropskim parlamentom** za podelitev **nagrade občinstva LUX**. Je dokaz prizadevanj in vloge EESO pri spodbujanju in ohranjanju dialoga o perečih družbenih temah.

NOVICE SKUPIN

[Draghijevo poročilo prikazuje pot naprej: Ali imamo pogum in politično voljo za povrnitev konkurenčnosti EU?](#)

Pripravil Stefano Mallia, predsednik skupine delodajalcev v EESO

Objava poročila Maria Draghija je ponovno izpostavila nujnost reševanja gospodarskih izzivov Evrope. Lettino in Draghijevo poročilo sta glasno opozorila, da se Evropa nahaja v odločilnem trenutku, pri čemer si ne moremo privoščiti, da bi počivali na lovorikah.

Tveganje je večje kot kdajkoli prej: v zadnjih dveh desetletjih je gospodarska rast EU ves čas počasnejša od rasti v Združenih državah Amerike, Kitajska pa se hitro približuje. Leta 2002 je EU glede na vrednost BDP za ZDA zaostajala za nekaj več kot 15 %, leta 2023 pa se je ta zaostanek povečal na skrb vzbujajočih 30 % (ob upoštevanju cen iz leta 2015). Še huje je, če primerjamo pariteto kupne moči: vrzel se je

povečala z 12 % na ogromnih 34 %.

Eden največjih problemov je evropsko regulativno okolje. Številke so šokantne: EU je med letoma 2019 in 2024 sprejela približno 13.000 zakonodajnih aktov, ZDA pa približno 3500.

Ta regulativna preobremenitev je povzročila znatne stroške izpolnjevanja obveznosti za podjetja, zaradi česar so se sredstva preusmerila stran od inovacij in izboljšanja uspešnosti. Poleg tega je to privedlo do zaskrbljujočega trenda selitve podjetij iz EU, saj se je med letoma 2008 in 2021 preselilo 30 % evropskih samorogov.

Kot poudarja Draghi, naložbe same po sebi ne bodo spodbudile napredka Evrope. Zagotoviti bo treba, da bodo reforme vodile do konkretnega napredka. Osredotočiti se moramo na dokončanje enotnega trga, odpravo ovir, dajanje prednosti usklajenemu pristopu k zmanjšanju bremena in racionalizaciji predpisov. To so ključni ukrepi, ki jih je mogoče nemudoma sprejeti brez večjih političnih bitk in ki bi podjetjem, zlasti MSP, ki so hrbtenica naših gospodarstev, prinesli konkretne koristi.

Poleg tega ne smemo prezreti medsebojne povezanosti naših sektorjev in gospodarstev. Izboljšave na enem področju lahko privedejo do pozitivnih verižnih učinkov na druga področja. Vključevanje umetne inteligence in tehnologij, ki temeljijo na podatkih, lahko na primer podpre pametnejše upravljanje energije v vseh panogah, s čimer se znatno zmanjšajo stroški in emisije, od napredne proizvodnje do preciznega kmetovanja. To so te sinergije, ki jih moramo doseči.

Pot naprej je jasna. Evropa ima zmogljivosti, talente in inovacijski potencial, da si povrne konkurenčno prednost. Vendar bodo za to potrebni močna politična volja, sodelovanje in osredotočenost na dolgoročne strateške cilje. Zdaj moramo – institucije EU in države članice – te priložnosti preoblikovati v ukrepe, ki bodo prinesli resnične spremembe.

Pomanjkanje strokovnega znanja? V novi Komisiji ni komisarja EU za delovna mesta in socialne pravice

Pripravila skupina delojemalcev v EESO

Ob predstavitvi novega kolegija komisarjev ni bilo mogoče spregledati, da je bilo mesto komisarja za delovna mesta in socialne pravice odpravljeno. Namesto tega imamo zdaj komisarko za ljudi, spretnosti in pripravljenost. Beseda „ljudi“ pa odpira mnoga vprašanja. Ali ne bi morali biti skoraj vsi ostali portfelji ravno tako namenjeni ljudem? Spotaknili bi se lahko tudi ob besedo „pripravljenost“, ki je zelo žargonska in poleg tega jo najdemo v imenu še enega portfelja.

Toda pomembneje je, kaj manjka in kaj je bilo pozabljeno. Socialna politika in zaposlovanje izginjata v ozadju, nadomešča ju [vseprisotna konkurenčnost](#). Skrivnostna in včasih barvita poimenovanja nekaterih drugih resorjev govorijo zase – od „izvajanja“ in „poenostavitve“ do „blaginje“ in „odpornosti v zvezi z vodo“, če jih naštejemo le nekaj.

Portfelj za zaposlovanje in socialno politiko je obstajal od leta 1970, leta 2019 je bil preimenovan v delovna mesta in socialne pravice. Zajemal je ključne politike, kot je evropski steber socialnih pravic in njegove daljnosežne pobude. Kakovostna delovna mesta, enakost, socialni dialog ter delovni in življenjski pogoji ostajajo vprašanja, ki so odločilna za preživetje naših demokracij.

Toda namesto zaposlovanja imamo zdaj spretnosti. Prepričanje, da je pomanjkanje strokovnega znanja vzrok za mnoge naše sedanje težave, se zdi v nekaterih krogih zelo razširjeno. Podjetja težko najdejo usposobljeno delovno silo, ki jo potrebujejo. Kar pa ne preseneča, saj so že za začetek dela pogosto potrebne večletne izkušnje. Neredko vidimo, da podjetja

zahtevajo doktorski naslov, znanje več jezikov in dolg seznam dokazil o spretnostih, ki jih je mogoče na delovnem mestu pridobiti v le nekaj mesecih. Povrh vsega ponujene plače zelo pogosto komaj zadoščajo za pokritje življenjskih stroškov – in to za zaposlene na visokokvalificiranih delovnih mestih, ki so že tako v boljšem položaju.

Izredno zaskrbljujoče je, kako pogosto in poljubno Komisija uporablja te žargonske izraze, ki jim očitno jasno prevladuje zahteva po konkurenčnosti. Zdi se, da nam hoče povedati, da so blaginja, kakovostna delovna mesta in dostojne plače že dokončana naloga in da se moramo ukvarjati le še s pomanjkanjem strokovnega znanja. A tega očitno primanjkuje predvsem novemu kolegiju komisarjev, ki ne zmorejo razumeti sedanje situacije, jo postaviti v pravo perspektivo in ponuditi realistične rešitve. Upajmo, da se pod površjem teh novih portfeljev skrivajo trdni predlogi za krepitev socialnih pravic, pravic delavcev in demokracije ter za boj proti podnebnim spremembam.

[Povezovanje generacij: spodbujanje medgeneracijskega dialoga, pravičnosti in solidarnosti v Evropski uniji](#)

Krzysztof Balon, poročevalec za mnenje EESO *Spodbujanje evropske medgeneracijske solidarnosti - za horizontalni pristop EU*

V Pogodbi o Evropski uniji je zapisano, da „Unija [...] spodbuja [...] solidarnost med generacijami [...]“.

Starizem, predsodki glede nekaterih starostnih skupin in demografski trendi skupaj s številnimi krizami razdvajajo evropsko družbo in preprečujejo dejansko vključevanje in udeležbo. Ta vprašanja ne zadevajo le starejših generacij, saj se bodo prej ko slej s tem srečale tudi sedanje mlajše generacije.

Hkrati bi medgeneracijski dialog in pozitivni vplivi na gospodarski razvoj trajnostno pokrili potrebe različnih generacij ter okrepili demokracijo in socialno kohezijo. Medgeneracijski dialog bi deloval kot oblika civilnega dialoga.

Zato potrebujemo nov politični pristop k medgeneracijski solidarnosti – in sicer nemudoma!

EESO zato poziva Evropsko komisijo, naj objavi zeleno knjigo o medgeneracijski solidarnosti. Ta bi morala vsebovati predloge iz mnenja EESO o [spodbujanju evropske medgeneracijske solidarnosti](#), vključno s tistimi, ki so povezani s svetom dela, pokojninskimi sistemi ter zdravstvenimi storitvami in storitvami oskrbe. Države članice pa bi morale izmenjati primere najboljše prakse na teh področjih. V podporo tem prizadevanjem bi bilo treba medgeneracijsko solidarnost opredeliti kot enega od ciljev uredb o Evropskem socialnem skladu za obdobje 2027–2034.

Organizacije civilne družbe in socialni partnerji imajo ključno vlogo pri načrtovanju in izvajanju konkretnih politik. EESO bi moral vzpostaviti forum za medgeneracijsko solidarnost, ki bi bil platforma za izmenjavo informacij in izkušenj ter razvoj novih zamisli v tesnem sodelovanju z organizacijami civilne družbe in drugimi ustreznimi deležniki. Forum, v katerem bi sodelovala tudi Evropska komisija, bi lahko spremljal tudi izvajanje in razvoj pristopa medgeneracijske solidarnosti po vsej EU.

SOON IN THE EESC/CULTURAL EVENTS

Seminar EESO o povezovanju EU: novinarstvo je javno dobro, ki ga mora EU zaščititi

Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) je 17. in 18. oktobra organiziral svoj najpomembnejši letni komunikacijski dogodek Povezovanje EU, ki se ga udeležujejo komunikatorji iz organizacij civilne družbe. Letošnji seminar z naslovom **Branik demokracije: pomoč preživetju in razcvetu novinarstva** se je osredotočil na trenutno stanje na področju medijev in njihov položaj v družbi. Na seminarju je bilo izpostavljeno, da so novinarji pod vse večjim pritiskom vlad in zasebnih interesov, ki omejujejo svobodo medijev. Poleg običajnih ovir se zdaj soočajo z vzponom generativne umetne inteligence, ki je sicer koristna, hkrati pa

ogroža gospodarske temelje novinarstva.

„Kaj je resnica? To vprašanje, ki si ga zastavljamo že leta, je znova aktualno zaradi uporabe umetne inteligence v lažnih novicah, teorijah zarote in avtoritarnih vladah, kar je sistematična grožnja ozaveščeni in spoštljivi razpravi na podlagi preverjenih informacij. Zdaj je čas, da skupaj poiščemo odgovore na vprašanja, ki jih imamo vsi v EU,“ je dejal predsednik EESO **Oliver Röpke**.

„Le malo ljudi bi lahko pred 20 leti napovedalo, da nas v letu 2024 večina ne bo več brala jutranjega časopisa ob kavi, temveč bo brskala po telefonih in novice prebirala na spletnih mestih z novicami in vse pogosteje tudi v družbenih medijih,“ je povedal **Aurel Laurențiu Plosceanu**, podpredsednik EESO, pristojen za komuniciranje. „Poleg novih izzivov ostajajo nerešeni stari izzivi. Novinarji se še vedno borijo proti svojim starim sovražnikom, ki so med drugim cenzura, nepregledno lastništvo medijev in nezadostno financiranje.“

Ricardo Gutiérrez, generalni sekretar Evropske zveze novinarjev, je poudaril, da bi bilo treba delo novinarjev obravnavati kot „javno službo“ ali „javno dobro“, ki ga ogrožajo gospodarski izzivi, nadlegovanje s tožbami (strateške tožbe za onemogočanje udeležbe javnosti) in neposredno nasilje (v EU je bilo od leta 2015 ubitih 14 novinarjev).

„Novinarstvo postaja nevarnejši poklic kot kdaj koli prej,“ je dejal izvršni direktor Evropske ustanove za demokracijo **Jerzy Pomianowski**, in pri tem omenil preganjanje novinarjev v Belorusiji. **Andrey Gnyot**, beloruski filmski ustvarjalec, aktivist in novinar, ki je v hišnem priporu v Beogradu in mu grozi izročitev, je v video sporočilu povedal, da je največja grožnja za novinarstvo "groba sila, ki želi spodkopati resnico in dostojanstvo". Tudi **Hanna Liubakova**, beloruska novinarka, ki je bila v odsotnosti obsojena na 10-letno

zaporno kazen, je povedala, da je v Belorusiji zaprtih 33 novinarjev in da bi bili že samo z dostopanjem do njenih družbenih medijev lahko obsojeni na zaporno kazen.

Dr. Alexandra Borchardt, višja novinarka, neodvisna svetovalka, medijska raziskovalka in glavna avtorica poročila Evropske zveze za radiodifuzijo z naslovom Zaupanja vredno novinarstvo v dobi generativne umetne inteligence, je malo provokativno dejala, da sta „novinarstvo in generativna umetna inteligenca v navzkrižju, ker novinarstvo temelji na dejstvih, generativna umetna inteligenca pa na izračunu verjetnosti in pri njej ne gre za dejstva. Zato je potrebno preverjanje dejstev,“ je poudarila v svojem osrednjem govoru **Zaupanja vredne informacije v dobi generativne umetne inteligence**.

Ga. Borchardt je medije opozorila na „digitalni razkorak“, ko del družbe sprejema umetno inteligenco, drugi pa se ji upirajo. Če se mediji ne bodo prilagodili, lahko v bitki za uporabo umetne inteligence pri modernizaciji in doseganju občinstva ostanejo poraženci. Med izzivi za medije, ki izhajajo iz generativne umetne inteligence, sta izguba prepoznavnosti novinarjev v poslovnem modelu, ki temelji na umetni inteligenci, in pomanjkljiv nadzor nad vsebino.

Zaradi poplave informacij, ki jih umetna inteligenca lahko množično proizvaja, bo morda občinstvo z njimi preobremenjeno. „Ali bodo mladi želeli postati novinarji, če to pomeni tekmovanje z umetno inteligenco?“ se je vprašala ga. Borchardt. (II)

Resnica kljub umorom novinarjev ne bo ostala zamolžana

Med govorniki na okrogli mizi o preiskovalnem novinarstvu v okviru seminarja Povezovanje EU 2024 je bil tudi Lukáš Diko, direktor Preiskovalnega centra Ján Kuciak. Spregovoril je o delu preiskovalnih novinarjev na Slovaškem danes, kjer so po začetni podpori svobodnemu tisku in boju proti korupciji po umoru Jána Kuciaka zdaj priča pomanjkanju zaupanja v neodvisne medije in sovražni nastrojenosti do novinarjev.

1. Umor vašega kolega Jána Kuciaka je bil prvi umor novinarja na Slovaškem, odkar je postala neodvisna država, in je pretresel ne le vašo državo, temveč tudi EU. Je v sodnem postopku kaj novega glede storilcev?

Minilo je šest let in pol, odkar sta bila umorjena Ján Kuciak in njegova zaročenka Martina Kušnírová zaradi Jánovega preiskovalnega dela, vendar sojenje še vedno poteka in lahko še traja. Morilec, njegov voznik in posrednik so bili obsojeni na dolge zaporne kazni, toda na sojenju domnevnomu glavnemu načrtovalcu umora, podjetniku Marianu Kočnerju, in njegovi tesni sodelavki Aleni Zsuzsovi, ki naj bi po ugotovitvah preiskave umor naročila, se še vedno čaka na odločitev vrhovnega sodišča o pritožbah. Po sodbi prvostopenjskega sodišča je bila Alena Zsuzsová obsojena, Marian Kočner pa oproščen. Obstaja tudi možnost ponovnega sojenja, kar bo odvisno od prihodnje odločitve vrhovnega sodišča. Kočner in Zsuzsová že

prestajata dolge zaporne kazni za druga kazniva dejanja. V Preiskovalnem centru Ján Kuciak (ICJK) smo zelo pozorno spremljali sojenje, saj je eden naših glavnih ciljev ohraniti Jánovo zapuščino in nadaljevati njegovo preiskovalno delo.

2. Kaj se je po vašem mnenju po začetnem šoku in protestih zaradi umorov, ki so privedli do odstopa takratnega predsednika vlade Roberta Fica, spremenilo v dojemanju javnosti, da je bil ponovno izvoljen?

Po umoru Jána in Martine leta 2018 je bila celotna družba pretresena. Na Slovaškem so potekali največji ljudski protesti po žametni revoluciji leta 1989, ki je privedla do padca komunizma. Zaradi protestov sta odstopila predsednik vlade Robert Fico in notranji minister Robert Kaliňák. Ljudje so podprli novinarje, vsi so želeli postati preiskovalni novinarji in skrbela jih je korupcija. Opozicija je to unovčila in na volitvah leta 2020 zmagala s programom boja proti korupciji. Kmalu zatem se je začela pandemija COVID-19 z vsemi težavami, slabim vodenjem in političnimi nemiri vred. Robert Fico je kot izkušen politik izkoristil proteste proti cepljenju, ki so mu dali dodaten zagon. Z začetkom vojne v Ukrajini je okrepil tudi prorusko propagando, kar je njegovi stranki Smer pomagalo ponovno pridobiti podporo. Slovaška je še posebej občutljiva na propagando in lažne novice, vse to pa je prispevalo k zmagi Roberta Fica in njegove stranke na volitvah leta 2023.

3. Kako nevarno je danes biti preiskovalni novinar na Slovaškem? S kakšnimi novimi grožnjami se soočate pri svojem delu?

V zadnjih nekaj letih so bili v državah članicah EU umorjeni štirje preiskovalni novinarji: Daphne Caruana Galizia na Malti leta 2017, Ján Kuciak na Slovaškem leta 2018, Giorgos Karaivaz v Grčiji leta 2021 in Peter de Vries na Nizozemskem leta 2021. V Evropi je zdaj postalo nevarno biti preiskovalni novinar. Lahko pa tudi vidimo, da umor enega novinarja drugih ne bo utišal in bo resnica prišla na dan, čemur smo bili priča v vseh teh državah.

Kljub tem grozljivim umorom še vedno prihaja do vse večjega števila verbalnih in spletnih napadov na novinarje na Slovaškem, kar pogosto spodbujajo politiki, vključno s predsednikom vlade, to pa privede do nadlegovanja in kampanj blatenja novinarjev. Ta sovražna nastrojenost do novinarjev in neodvisnih medijev vodi do drugih dejanj, usmerjenih proti njim. V zadnjem času se je povečalo število strateških tožb za onemogočanje udeležbe javnosti, saj je na primer predsednik vlade Fico tožil glavnega urednika portala Aktuality.sk. zaradi uporabe njegove fotografije na naslovnici knjige. V najnovejšem primeru pa je šlo za zlorabo organov kazenskega pregona za ustrahovanje novinarjev, kar se je zgodilo našemu kolegu na ICJK. Vsi ti napadi povzročajo nezaupanje javnosti v neodvisne medije in vesplošno sovražno nastrojenost do novinarjev. Število preiskovalnih novinarjev v državi se zato zmanjšuje in le malo mladih si želi delati v tem poklicu. Pozitivno pa je, da smo v ICJK začeli projekt Safe.journalism.sk, ki novinarjem omogoča usposabljanje na področju osebne in digitalne varnosti ter pravno in psihosocialno pomoč novinarjem, ki se soočajo z grožnjami in napadi.

Lukáš Diko je glavni urednik in direktor Preiskovalnega centra Ján Kuciak (ICJK). Je preiskovalni novinar in pomembna medijska osebnost z več kot 20-letnimi izkušnjami. Zaposlen je bil kot urednik novic, športa in javnih zadev na slovaški javni radioteleviziji RTVS. Je tudi soavtor etičnega kodeksa slovaških novinarjev, sprejetega leta 2011.

[Nagrada Daphne Caruana Galizia za novinarstvo – spodbujanje novinarske odli?nosti](#)

Seminar o povezovanju EU 2024 je bil organiziran s podporo nagrade Daphne Caruana Galizia za novinarstvo. Evropski parlament vsako leto oktobra podeli to nagrado za pogumno raziskovalno novinarstvo. Več o nagradi in slovesni podelitvi nagrade za leto 2024, ki bo potekala 23. oktobra:

Na kratko

Nagrada Daphne Caruana Galizia za novinarstvo je bila uvedena leta 2021 kot priznanje malteški novinarki in blogerki, umorjeni leta 2017. Vsako leto se podeljuje za izjemno novinarsko delo, ki odraža temeljna načela in vrednote Evropske unije, kot so svoboda, demokracija, enakost, pravna država in človekove pravice.

Dobitnik nagrade za leto 2024 bo razglašen na slovesni podelitvi 23. oktobra ob 18.00 v Evropskem parlamentu v Strasbourgu. Prenos podelitve lahko spremljate [tukaj](#). Neodvisna vseevropska žirija, v kateri so novinarji in strokovnjaki za komuniciranje, je izbrala [13 finalistov](#).

Udeležence bo najprej pozdravila podpredsednica Evropskega parlamenta Pina Picierno (odgovorna za nagrado), nato pa še predsednica Evropskega parlamenta Roberta Metsola. Član žirije bo predstavil pregled nagrade, nato pa bo zmagovalcu podelil nagrado predstavnik lanskoletnih nagrajencev.

Ozadje

Nagrada je bila prvič podeljena [projektu Pegasus](#), ki ga je usklajeval konzorcij *Forbidden Stories*, medtem ko sta bila dobitnika nagrade za leto 2022 Clément Di Roma in Carol Valade za [dokumentarni film](#) z naslovom „**Srednjefriška republika pod ruskim vplivom**“. Leta 2023 je bila nagrada podeljena za [skupno raziskavo](#) o **brodolomu migrantskega čolna pri Pilosu**, ki so jo skupaj izvedli grška preiskovalna hiša *Solomon* v sodelovanju z družbo *Forensis*, nemško javno radiotelevizijo *StrgF/ARD* in britanskim časopisom *The Guardian*.

Seminar za medije

Pred podelitvijo nagrade bo enota Evropskega parlamenta za medijske storitve organizirala seminar za medije o zaščiti svobode medijev (23. oktobra ob 15.00). Pričakuje se, da se ga bo udeležilo približno 65 novinarjev, ki bodo sodelovali v navdihujočih govorih in razpravah, ki jim bo prisostvoval Matthew Caruana Galizia, novinar in sin Daphne Caruana Galizia.

Na programu so tudi pričevanja novinarjev, ki so se pri svojem delu soočali z grožnjami. Med njimi je tudi italijanska novinarka Stefania Battistini, ki je bila po poročanju o vojni nedavno dodana na ruski seznam iskanih oseb. Za spletni prenos kliknite [tukaj](#).

Dve leti pobude : zaš?ita novinarjev na kriznih obmo?jih in v izgnanstvu

Na seminarju EESO o povezovanju EU, ki je bil v letu 2024 posve?en novinarstvu, je bila med drugim predstavljena pobuda *Hannah Arendt*. Gre za mrežo organizacij civilne dru?be, ki podpirajo in š?itijo novinarje, ki delajo pod izjemnim pritiskom in se morajo boriti proti cenzuri, nadlegovanju in pregonu. Program zaš?ite financira nemška zvezna vlada. Pobuda omogo?a različne oblike dragocene pomo?i novinarjem po vsem svetu, od Afganistana in Sudana do Rusije in Ukrajine, bodisi v njihovih domovinah ali v izgnanstvu.

Kadar so kriti?ni glasovi utišani, novinarji poslani v zapor in medijske hiše zaprte, javnost nima ve? dostopa do neodvisnih informacij. Toda takšne informacije so ključne, ?e ?elimo, da bodo lahko ljudje svobodno razmišljali in da bo demokracija delovala.

Dve leti potem, ko je nemška zvezna vlada uvedla [pobudo *Hannah Arendt*](#), ni nič manj razlogov za zaskrbljenost – pravzaprav jih je še ve?. Zadnji svetovni indeks svobode medijev, ki ga pripravijo Novinarji brez meja, je pokazal, da so se pogoji dela za medijske delavce po vsem svetu poslabšali. V kategoriji držav na dnu seznama, v katerih so razmere ocenjene kot zelo zaskrbljujo?e, jih je trenutno kar 36 – ve? kot kdaj koli prej v zadnjem desetletju. Novinarji iz vrste teh držav, vključno z Rusijo, Afganistanom in Sudanom, so dele?ni podpore v okviru projektov, ki jih izvajajo partnerske organizacije pobude *Hannah Arendt*.

Zahvaljujo? pobudi *Hannah Arendt* – programu zaš?ite, ki ga financirata nemško zvezno ministrstvo za zunanje zadeve ter zastopnik nemške vlade za kulturo in medije –, lahko medijski delavci prejmejo mnoge različne oblike pomo?i, bodisi v domovini ali v izgnanstvu. V?asih je mogo?e pomagati celo tam, kjer se to na prvi pogled zdi nemogo?e. S projektom v okviru pobude se na primer podpirajo novinarke v Afganistanu: z usposabljanjem o varnosti, štipendijami in mentorstvom v njihovem jeziku. Po prihodu talibanov na oblast leta 2021 je izredno veliko ?ensk v medijih izgubilo slu?bo, tako da jih na radiu ali televiziji zdaj skoraj ni. Poleg tega se je celotni sektor od takrat mo?no skr?il.

Ruski in sudanski medijski delavci pa lahko izkoristijo pobudo *Hannah Arendt* v sosednjih državah. Ustanovljeni so bili posebni centri, ki delujejo kot kontaktne to?ke za medijske delavce v izgnanstvu, vodijo ali podpirajo pa jih partnerji v okviru pobude. *Exile Media Hubs* in *Casa para el Periodismo Libre* (središ?a in prostori za novinarje v izgnanstvu) v Srednji Ameriki so varna mesta, ki ponujajo psihološko podporo in pravno svetovanje. Središ?a omogo?ajo tudi nadaljnje usposabljanje in so izhodiš?na to?ka za mrežno povezovanje medijskih delavcev, ki so v svoji domovini iz različnih razlogov pregnani.

Še en pristop v okviru pobude *Hannah Arendt* je obnova trajnostnih redakcijskih struktur v izgnanstvu. Njegov cilj je, da bi ljudje v totalitarnih re?imih držav, iz katerih prihajajo novinarji, še naprej lahko dobivali neodvisne informacije.

Afganistan, Rusija in Sudan niso edine države, katerih novinarji prejemajo podporo. Pobuda na?eloma zajema ves svet in omogo?a pro?en odziv na poslabšane varnostne razmere. Trenutno se podpirajo zlasti medijski delavci iz Belorusije, Srednje Amerike, Mjanmara, Severne Afrike in Ukrajine. S tega vidika je

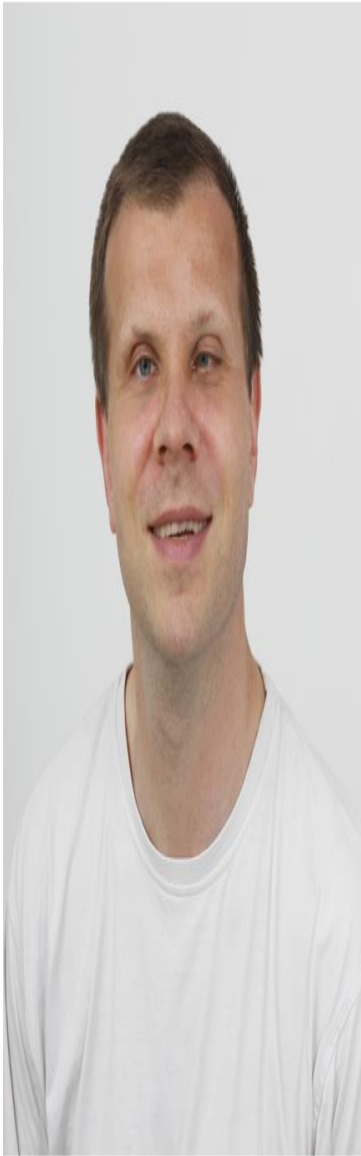
Ukrajina poseben primer, saj je namen projektnega dela v tej državi omogočiti neprekinjeno poročanje v sedanji vojni. To zahteva materialno in tehnično pomoč, pa tudi posebno usposabljanje in zavarovanje za poročanje s fronte.

Partnerke pobude *Hannah Arendt* so štiri organizacije civilne družbe: *DW Akademie*, *European Fund for Journalism in Exile* (evropski sklad za novinarje v izgnanstvu), *Media in Cooperation and Transition* (mediji v sodelovanju in prehodu) ter evropsko središče za svobodo tiska in medijev (ECPMF). Program zahteva neodvisnost od državnega nadzora in nevtralnost države. Financiranje odobravajo neodvisne porote, brez državnega vpliva in izključno na podlagi nepristranskih meril.

Za več informacij obiščite spletno stran <https://hannah-arendt-initiative.de/hannah-arendt-initiative-english/> ali pišite na naslov info@hannah-arendt-initiative.de.

Pobuda Hannah Arendt je mreža za zaščito novinarjev in medijev po vsem svetu. Ustanovljena je bila leta 2022 na pobudo in s sredstvi nemškega zveznega ministrstva za zunanje zadeve ter zastopnika nemške vlade za kulturo in medije.

Raznolikost v medijih: ali smo resni?no vsi enakopravno zastopani?

Invalidni novinarji lahko delo opravijo prav tako dobro kot drugi novinarji, poleg tega pa lahko prispevajo tudi drugačen in svež pogled. Zakaj jih torej tako malo dela v medijih? Lars Bosselmann iz Evropske zveze slepih piše o premajhni zastopanosti invalidov v medijski industriji in o tem, da je treba prenehati s stereotipnim prikazovanjem invalidov v novicah.

Vse demokracije temeljijo na ključnih načelih in eno od najpomembnejših je svoboda tiska, ki prispeva k zagotavljanju preglednosti dejanj političnih voditeljev v javnosti, omogoča pa tudi dostop do informacij brez zunanjega vmešavanja.

Nekatere vidike medijske prakse, zlasti raznolikost, pa je treba še izboljšati. Na področju zastopanosti v medijih ali poročanja o temah, povezanih z različnimi družbenimi skupinami, zagotovo nismo enakopravni.

Trenutni podatki kažejo, da invalidi niso ustrezno zastopani med zaposlenimi pri časopisih ter na radijskih in televizijskih postajah. To je še posebej zaskrbljujoče glede na to, [da ima do 16 % svetovnega prebivalstva neko obliko invalidnosti](#). Kot je poudarjeno v [poročilu Unesca](#), se invalidi tudi pogosto soočajo s predsodki zaradi stereotipnih prikazov naših skupnosti v medijih po celem svetu.

Da bi spremenili dojemanje invalidov v javnosti, moramo izpostaviti pomen njihovega vključevanja v novinarske redakcije in ustvarjanje vsebin.

Družba mora razumeti, da mediji ne bodo popolnoma vključujoči, dokler invalidi ne bodo sodelovali pri njihovem delu. Poleg tega je treba teme, povezane z invalidnostjo, obravnavati na drugačen način: medijske hiše bi morale priznati, da so invalidi posamezniki z enakimi pravicami kot drugi. Ker se formati vsebin stalno spreminjajo, potrebujemo tudi strokovnjake, ki bodo zasnovali dostopne in vključujoče formate.

Kljub temu, da je invalidska skupnost slabo zastopana v medijski industriji, lahko najdemo navdihujoče zglede, ki kažejo, da se lahko invalidi odlikujejo kot ustvarjalci vsebin.

Evropska zveza slepih je pred kratkim v svoji seriji podkastov predvajala [posnetek o paraolimpijskih igrah v Parizu leta 2024](#). V njem smo se pogovarjali s slepo francosko novinarko Laetitia Bernard, ki je zaposlena na Radio France. Ga. Bernard je poročala z letošnjih paraolimpijskih iger, pred tem pa tudi z iger v Londonu leta 2012 in v Riu leta 2016. Poleg tega je poročala tudi z zimskih paraolimpijskih iger leta 2014 v Sočiju in leta 2018 v Pjongčangu.

„Dogodki, kot so paraolimpijske igre, pozitivno vplivajo na odpravljanje ovir in stereotipov,“ je poudarila ga. Bernard med razgovorom. „Tudi če je novinar invalid, je lahko učinkovit in teme celo malo drugače predstavi,“ je dodala. Poklicna pot ge. Bernard in njeni pogledi na to temo dokazujejo, da je treba upoštevati tudi ta vidik, da bi ustvarili bolj vključujočo družbo. Enakost mora imeti osrednjo vlogo v medijski industriji.

Uredniški odbor

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Laura Lui (ll)

Avtorji prispevkov

Christian Weger (cw)
Daniela Vincenti (dv)
Erika Paulinova (ep)
Ewa Haczyk-Plumley (ehp)
Giorgia Battiato (gb)
Jasmin Kloetzing (jk)
Katerina Serifi (ks)
Laura Lui (ll)
Marco Pezzani (mp)
Margarita Gavanias (mg)
Margarida Reis (mr)
Millie Tsoumani (mt)
Pablo Ribera Paya (prp)
Simran Grewal (sg)
Thomas Kersten (tk)

Splošna koordinacija

Agata Berdys (ab)
Giorgia Battiato (gb)

Naslov

European Economic and Social Committee
Jacques Delors Building,
99 Rue Belliard,
B-1040 Brussels, Belgium
Tel. (+32 2) 546.94.76
Email: eescinfo@eesc.europa.eu

EESC info is published nine times a year during EESC plenary sessions. EESC info is available in 24 languages
EESC info is not an official record of the EESC's proceedings; for this, please refer to the Official Journal of the European Union or to the Committee's other publications.
Reproduction permitted if EESC info is mentioned as the source and a link is sent to the editor.